

พันธสัญญาเดิม พันสัญญาใหม่

บทนำ วันสะบาโตและความเข้าใจผิดในยุคปัจจุบัน

หลายคนในแวดวงศาสนาในปัจจุบันยืนยันว่าคริสเตียนต้องรักษาวันสะบาโต โดยมีคติความเชื่อว่าเป็นวันหยุดพักผ่อนในวันอาทิตย์ อย่างไรก็ตาม การตรวจสอบพระคัมภีร์อย่างละเอียดเผยให้เห็นความแตกต่างที่สำคัญระหว่างการรักษาวันสะบาโตตามพระคัมภีร์กับการปฏิบัติในวันสะบาโตคือวันที่เจ็ดของสัปดาห์ ๗ วันเสาร์ ไม่ใช่วันแรก ๗ วันอาทิตย์ ดังที่ระบุไว้ในปฐมกาล ๒:๒-๓ ว่า "ในวันที่เจ็ดพระเจ้าทรงเสร็จสิ้นงานที่พระองค์ทรงทำแล้ว ในวันที่เจ็ดพระองค์จึงทรงพักผ่อนจากงานทั้งสิ้นของพระองค์ แล้วพระเจ้าทรงอวยพรวันที่เจ็ดและเพราะในวันนั้นพระองค์ทรงพักผ่อนจากงานสร้างทั้งสิ้นที่พระองค์ทรงทำ และในพระธรรมอพยพ ๒๐:๑๑-๑๒ กล่าวว่า "จงระลึกถึงวันสะบาโตโดยถือเป็นวันบริสุทธิ์ หกวันเจ้าจงทำงานและทำกิจการทั้งสิ้นของเจ้า แต่ในวันที่เจ็ดนั้นเป็นวันสะบาโตแด่พระเจ้าของเจ้า เพราะว่าในหกวันพระเจ้าทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก ทะเล และสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในนั้น แต่พระองค์ทรงพักผ่อนในวันที่เจ็ด ฉะนั้นพระเจ้าจึงทรงอวยพรวันสะบาโตและทรงทำให้เป็นวันบริสุทธิ์ ยิ่งกว่านั้น พระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมไม่ได้กล่าวถึงเฉพาะวันสะบาโตประจำสัปดาห์ แต่ยังกล่าวถึงปีสะบาโต ทุกๆ เจ็ดปี และปีจูบิลี ทุกๆ ห้าสิบปี ในพระธรรมเลวีนิติ ๒๕:๓-๖ ด้วย ในช่วงเวลาห้าสิบปี ชาวยิวทั่วไปภายใต้พันธสัญญาเดิมจะปฏิบัติตามวันสะบาโตมากกว่า ๒๒๐๐๐ วัน ซึ่งมากกว่าประมาณ ๒๐๐๐๐ วันที่ผู้รักษาวันสะบาโต ในยุคปัจจุบันอาจกล่าวอ้างเสียอีก

ข้อกำหนดเกี่ยวกับวันสะบาโตในพระคัมภีร์นั้นเข้มงวดมาก พระเจ้าทรงบัญชาให้ประชากรของพระองค์อยู่บ้าน อพยพ ๒๐:๑๐ "จงระลึกไว้ว่าพระเจ้าทรงประทานวันสะบาโตให้แก่เจ้า เพราะเหตุนี้ในวันนั้นที่หกพระองค์จึงประทานอาหารให้เจ้าสำหรับสองวัน ในวันที่เจ็ดทุกคนจงอยู่กับที่ อย่าให้ใครออกไป ห้ามเดินทางเพื่อเล่นกีฬา เยี่ยมเพื่อน หรือเข้าร่วมการชุมนุมอย่างเป็นทางการ เช่น การนมัสการในโบสถ์ ห้ามปรุงอาหาร อาหารทุกอย่างต้องเตรียมไว้ล่วงหน้า อพยพ ๒๐:๑๑-๑๒ ห้ามทำงานทุกอย่าง แม้แต่การจุดไฟ อพยพ ๒๐:๑๓ "อย่าจุดไฟในบ้านของเจ้าในวันสะบาโต การฝ่าฝืนมีผลร้ายแรง รวมถึงความตาย กัณฑ์ดารวิที ๒๐:๑๑-๑๒ ๒๐:๑๓ "พระเจ้าทรงบัญชาโมเสสว่า "ชายผู้นั้นต้องตาย ชุมชนชนทั้งหลายต้องเอาหินขว้างเขาจนตายออก ดังนั้นชุมนุมชนจึงพาเขาออกไปนอกค่ายและเอาหินขว้างเขาจนตาย ตามที่พระเจ้าทรงบัญชาโมเสส

ใครบ้างที่ปฏิบัติตามวันสะบาโตอย่างแท้จริงในปัจจุบันตามที่กำหนดไว้? แทบไม่มีใครเลย เพราะการตีความสมัยใหม่ทำให้คำสั่งเหล่านี้อ่อนลง นี่ทำให้เกิดคำถามที่กว้างขึ้น การปฏิบัติในพันธสัญญาเดิม เช่น การถวายสัตวบูชา เลวีนิติ ๒:๑-๒ ยังคงมีผลผูกพันอยู่หรือไม่? แล้ววันศักดิ์สิทธิ์อื่นๆ ละ เช่น เทศกาลปัสกา เทศกาลพลับพลา ปัจจุบันยังมีระบบปุโรหิตหรือระบบนักบวช-ขราวาสอยู่หรือไม่? โบสถ์เป็น บ้านของพระเจ้าหรือไม่? ความสัมพันธ์ระหว่างพันธสัญญาเดิม กฎของโมเสส หรือ โตราห์ กับพันธสัญญาใหม่ในพระคริสต์คืออะไร?

หนังสือเล่มนี้เหมาะสำหรับการสนทนาพระคัมภีร์เป็นกลุ่มหรือการไตร่ตรองส่วนตัว มีคุณค่าสำหรับผู้ที่มีพื้นฐานทางพิธีกรรม ประเพณี หรือไม่ใช่คริสเตียน หนังสือเล่มนี้เน้นความพิเศษเฉพาะของศาสนาคริสต์ในพันธสัญญาใหม่ และกล่าวถึงความสับสนในศาสนาคริสต์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้ออ้างที่ว่าผู้ติดตามของพระเยซูต้องปฏิบัติตามกฎหมายพิธีกรรมและกฎหมายแพ่งของโตราห์

ข้อความนำที่สำคัญ

- โคโลสี ๒:๑๖ "ฉะนั้นอย่าให้ใครมาตัดสินท่านในเรื่องอาหารและเครื่องดื่ม หรือเรื่องเทศกาล วันขึ้นเดือนใหม่ หรือวันสะบาโต เปาโลเตือนไม่ให้ตัดสินท่านโดยยึดหลักกฎหมายตามธรรมเนียมในพันธสัญญาเดิม โดยเน้นถึงเสรีภาพในพระคริสต์
- ยอห์น ๘:๑๒ "พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณ และผู้ที่นมัสการพระองค์ต้องนมัสการด้วยจิตวิญญาณและความจริง "พระเจ้าทรงสอนว่า การนมัสการที่แท้จริงนั้นอยู่ที่เหนือสถานที่และพิธีกรรมทางกายภาพ แต่เน้นที่การเปลี่ยนแปลงภายใน
- เอเฟซัส ๒:๑๕ "เปาโล อัครทูตของพระเยซูคริสต์โดยพระประสงค์ของพระเจ้า ถึงบรรดาผู้บริสุทธิ์ที่อยู่ในเมืองเอเฟซัส และผู้ที่ซื่อสัตย์ในพระเยซูคริสต์ ผู้เชื่อทุกคนเป็นผู้บริสุทธิ์ หรือผู้ศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งทำให้ความบริสุทธิ์เป็นประชาธิปไตย
- ทิโมธี ๒:๑๕ "เพราะมีพระเจ้าองค์เดียว และมีผู้ใกล้ชิดระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์เพียงผู้เดียว คือพระเยซูคริสต์

□ การเข้าถึงพระเจ้าโดยตรงผ่านทางพระคริสต์เพียงผู้เดียว ทำให้ไม่ต้องผ่านมนุษย์คนกลาง□

□ โคโลสี ๑:๑๖-๑๗ □ สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงเงาของสิ่งที่จะมาถึง แต่สาระสำคัญนั้นเป็นของพระคริสต์□ ธรรมเนียมปฏิบัติในพันธสัญญาเดิมเป็นเมื่อสำเร็จแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามอีกต่อไป□

สองพันธสัญญา □ ลักษณะที่เหนือกว่าของพันธสัญญาใหม่

พระคัมภีร์แยกแยะระหว่างพันธสัญญาเดิม □ ที่ประทานผ่านโมเสสที่ภูเขาซีนาย □ และพันธสัญญาใหม่ □ ที่สถาปนาขึ้นโดยการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนชีพ □ กล่าวไว้ว่า □ ฉะนั้นพระองค์ □ พระคริสต์ □ จึงทรงเป็นผู้ไกล่เกลี่ยแห่งพันธสัญญาใหม่ เพื่อว่าบรรดาผู้ที่ทรงเรียกจะได้รับมรดกนิรันดร์ เพราะความตายได้เกิดขึ้นเพื่อไถ่เราจากความผิดบาปที่ได้กระทำภายใต้พันธสัญญาเดิม เพราะว่าเมื่อมีพันธกรรมเกี่ยวข้อง ความตายของผู้ทำพันธกรรมนั้นจะต้องได้รับการยืนยัน เพราะพันธกรรมจะมีผลก็ต่อเมื่อผู้ทำพันธกรรมนั้นตายแล้วเท่านั้น เพราะตราใบที่ผู้ทำพันธกรรมนั้นยังมีชีวิตอยู่ พันธกรรมนั้นก็ไม่มีผล □ การสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ได้สถาปนาพันธสัญญาใหม่ ทำให้พันธสัญญาเดิมเป็นโมฆะ พันธสัญญาเดิมไม่สามารถไถ่บาปให้คงอยู่ชั่วนิรันดร์ได้ แต่พันธสัญญาใหม่ทำได้โดยการเสียสละของพระคริสต์ □

แก่นแท้ทางศีลธรรมของกฎหมาย □ การรักพระเจ้าและเพื่อนบ้าน □ ยังคงอยู่ □ กาลาเทีย ๑:๑๖ □ เพราะธรรมบัญญัติทั้งสิ้นสำเร็จด้วยคำเดียวคือ □ จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง □ มัทธิว ๒๒:๓๗-๓๙ □ จงรักพระเจ้าของท่านด้วยสุดใจ สุดจิต และสุดความคิด นี่เป็นพระบัญญัติข้อใหญ่และข้อแรก และข้อที่สองก็เหมือนกันคือ จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง ธรรมบัญญัติและคำพยากรณ์ทั้งสิ้นขึ้นอยู่กับแต่พระบัญญัติและข้อบังคับเฉพาะเจาะจงนั้นสำเร็จและถูกยกเลิกไปแล้วที่ไม้กางเขน โคโลสี ๑:๑๖-๑๗ □ และท่านทั้งหลายที่ตายแล้วในความผิด พระเจ้าทรงทำให้มีชีวิตขึ้นมาพร้อมกับพระองค์ โดยทรงยกโทษความผิดบาปทั้งสิ้นของท่าน และทรงลบล้างบาปซึ่งหนี้สินที่ค้างอยู่กับท่านพร้อมกับพระองค์ทรงยกเลิกมันเสีย โดยทรงมันไว้ที่ไม้กางเขน □ ๑:๑๖ □ บันทึกลงในหนังสือ □ หมายถึงข้อเรียกร้องของพระบัญญัติ พระคริสต์ทรงยกเลิกข้อเรียกร้องเหล่านั้น ปลดปล่อยผู้เชื่อจากพันธภาระทางพิธีกรรม □

คริสเตียนไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบในพันธสัญญาเดิม □ กิจการ ๑:๑๖-๑๗ □ ฉะนั้นเหตุใดท่านจึงทดลองพระเจ้าโดยวางแอกไว้บนคอ แต่เราเชื่อว่าเราได้รับความรอดโดยพระคุณของพระเยซูคริสต์เจ้า เช่นเดียวกับพวกเขา □ นี่เป็นการโต้แย้งข้อกล่าวอ้างที่ว่าผู้ติดตามของพระเยซู พระเยซูทรงทำให้พระบัญญัติสำเร็จบริบูรณ์ □ มัทธิว ๒๓:๑-๒ □ เราไม่ได้มาเพื่อลบล้าง □ พระบัญญัติหรือคำพยากรณ์ □ แต่เพื่อทำให้สำเร็จบริบูรณ์ เพราะเราบอกท่านทั้งหลายตามความจริงว่า ตราบใดที่ฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกยังคงอยู่ ตัวอักษรหรือจุดเล็กๆ ในพระบัญญัติก็จะไม่ล่องไปจนกว่าทุกสิ่งจะสำเร็จ □ เป็นการยุติบทบาทเชิงพิธีกรรมของพระบัญญัติ □ กาลาเทีย ๑:๑๖-๑๗ □ ก่อนที่ความเชื่อจะมาถึง เราถูกกักขังอยู่ภายใต้พระบัญญัติ □ แต่บัดนี้ความเชื่อมาถึงแล้ว เราจึงไม่อยู่ภายใต้ผู้ปกครองอีกต่อไป □

มาตรฐานสองด้าน □ ถูกขจัดไปแล้วในพันธสัญญาใหม่

พันธสัญญาเดิมสร้างความแตกต่างระหว่างวันศักดิ์สิทธิ์และวันไม่ศักดิ์สิทธิ์ ทำให้เกิดความมุ่งมั่นที่ไม่สอดคล้องกัน หากบางวันเป็นวันศักดิ์สิทธิ์ วันอื่นๆ ก็อาจเป็นวันไม่ศักดิ์สิทธิ์โดยปริยาย นำไปสู่ความพยายามมากขึ้นในโอกาส พิเศษ □ อย่างไรก็ดีตาม ศาสนาคริสต์เรียกร้องให้ดำเนินชีวิตตามแบบอย่างของสาวกทุกวัน □ ลูคา ๑:๑ □ พระองค์ตรัสกับทุกคนว่า □ ถ้าผู้ใดอยากติดตามเรา จงปฏิเสธตนเองและแบกไม้กางเขนของตนทุกวันแล้วตามเรามา □ โรมา ๑:๑ □ ฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงขอร้องท่านทั้งหลาย พี่น้องทั้งหลาย โดยพระเมตตาของพระเจ้า ให้ถวายร่างกายของท่านเป็นเครื่องบูชาที่มีบริสุทธ์และเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า ซึ่งเป็นการนบสนอนฝ่ายวิญญาณของท่าน □ ทุกเวลาล้วนศักดิ์สิทธิ์ เพราะพระคริสต์ทรงไถ่ทุกแห่ง

มาตรฐานสองด้านปรากฏให้เห็นใน □ ก □ เวลาศักดิ์สิทธิ์ ข □ สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ ค □ บุคคลศักดิ์สิทธิ์ ง □ สิ่งศักดิ์สิทธิ์

พันธสัญญาใหม่เปลี่ยนแปลงความแตกต่างเหล่านี้ □ เปโตร ๑:๑-๒ □ เช่นเดียวกับที่พระองค์ผู้ทรงเรียกท่านนั้นบริสุทธ์ ท่านทั้งหลายจึงบริสุทธ์ในทุกการกระทำของท่านด้วย เพราะมีเขียนไว้ว่า □ ท่านทั้งหลายจงบริสุทธ์ เพราะเราบริสุทธ์ □

ช่วงเวลาศักดิ์สิทธิ์ □ อิศราจากการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์อย่างเคร่งครัด

คริสเตียนได้รับการปลดปล่อยจากการปฏิบัติตามวันสะบาโต □ อพยพ ๑๖:๒๖ □ ดังที่กล่าวมาข้างต้น □ โคโลสี ๑:๑๖ □ ดังที่กล่าวมาข้างต้น □ ความพยายามที่จะพิสูจน์ความชอบธรรมของตนเองผ่านวันพิเศษต่างๆ นำไปสู่การเป็นทาส □ กาลาเทีย

บทเรียน ระบบนักบวชส่งเสริมมาตรฐานสองแบบ ซึ่งเป็นสิ่งที่ขัดแย้งกับพระคริสต์ ๓กาลาเทีย ๑๑:๑๖-๑๗ ๑๑:๑๘-๑๙ ไม่มีทั้งยิวและกรีก ไม่มีทั้งทาสและคนอิสระ ไม่มีทั้งชายและหญิง เพราะท่านทั้งหลายเป็นหนึ่งในพระเยซูคริสต์ ๑๑:๑๖-๑๗

ไอ้พระเจ้า เรื่องศักดิ์สิทธิ์สารพัดอย่าง

พันธสัญญาใหม่ยกเลิกการแบ่งแยก

- อาหารศักดิ์สิทธิ์ ๑๑ ทิโมธี ๑:๑๑-๑๒ ๑:๑๓-๑๔ ผู้ที่ห้ามการแต่งงานและบังคับให้ละเว้นจากอาหารที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้นเพื่อให้เกิดประโยชน์ เพราะทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างนั้นดี ๑:๑๓-๑๔ ฮีบรู ๑:๑๑-๑๒ ๑:๑๓-๑๔ อย่าหลงไปกับคำสอนที่หลากหลายและแปลกประหลาด เพราะเป็นการดีที่จิตใจจะได้รับการเสริมกำลังด้วยพระคุณ ไม่ใช่ด้วยอาหาร ๑:๑๓-๑๔ มาระโก ๑:๑๓-๑๔ ๑:๑๕-๑๖ ดังนั้นพระองค์จึง
- แทนบูชาศักดิ์สิทธิ์ ฮีบรู ๑:๑๑-๑๒ ๑:๑๓-๑๔ พระองค์ไม่จำเป็นต้องถวายเครื่องบูชาทุกวันเหมือนพวกปุโรหิตใหญ่เหล่านั้น ๑:๑๑-๑๒ เพราะพระ ฮีบรู ๑:๑๑-๑๒ ๑:๑๓-๑๔ เรามีแทนบูชาซึ่งพวกที่รับใช้ในเต็นท์ไม่มีสิทธิ์กิน ๑:๑๑-๑๒
- รูปภาพสัญลักษณ์ ๑อพยพ ๑:๑๑-๑๒ ๑:๑๓-๑๔ อย่าสร้างรูปเคารพสำหรับตนเอง ๑:๑๑-๑๒ ๑:๑๓-๑๔ ยอห์น ๑:๑๑-๑๒ ๑:๑๓-๑๔ ลูกเอ๋ย จงระวังรูปเคารพ ๑:๑๑-๑๒
- เครื่องแต่งกายศักดิ์สิทธิ์ น้ำศักดิ์สิทธิ์ กระจกทรงรูป เหรียญ พระธาตุ ภาษา สูตร ไม้กางเขน สิ่งเหล่านี้เป็นการนำมรดกหมู่จากพันธสัญญาเดิม ๑:๑๑-๑๒ โครินธ์ ๑:๑๑-๑๒ ๑:๑๓-๑๔ พระองค์ทรงทำให้เราสามารถเป็นผู้รับใช้แห่งพันธสัญญาใหม่ ไม่ใช่ตามตัวอักษร แต่ตามพระวิญญาณ เพราะตัวอักษรนั้นทำให้ตาย แต่พระวิญญาณนั้นให้ชีวิต ๑:๑๑-๑๒

การโต้แย้งพระบัญญัติ โรม ๑:๑๑-๑๒ แต่บัดนี้เราได้รับการปลดปล่อยจากพระบัญญัติแล้ว เพราะเราได้ตายจากสิ่งที่เขียนแล้ว เพื่อเราจะรับใช้ในทางใหม่ของพระวิญญาณ ไม่ใช่ในทางเก่าตามที่เขียนไว้ในพระบัญญัติ พระบัญญัตินำไปสู่พระคริสต์ ๓กาลาเทีย ๑:๑๑-๑๒

บทสรุป จากเงามืดสู่แสงสว่าง

โคโลสี ๑:๑๑-๑๒ ดังที่กล่าวมาข้างต้น แสดงว่าองค์ประกอบของพันธสัญญาเดิมเป็นลางบอกเหตุถึงพระคริสต์ ซึ่งเป็นความจริง พันธสัญญาเดิมนั้นล้าสมัยไปแล้ว ฮีบรู ๑:๑๑-๑๒ ๑:๑๓-๑๔ เมื่อทรงกล่าวถึงพันธสัญญาใหม่ พระองค์ทรงทำให้พันธสัญญาเดิมล้าสมัยไป และสิ่งใดที่กำลังล้าสมัยและเก่าแก่ก็พร้อมที่จะหายไป ๑:๑๑-๑๒ คริสเตียนสมัยใหม่ส่วนใหญ่สะท้อนให้เห็นถึงศาสนาในพันธสัญญาเดิม โดยยึดติดกับพิธีกรรมและลำดับชั้น

การโต้แย้งข้ออ้างของโตราห์ เอเฟซัส ๑:๑๑-๑๒ เพราะพระองค์เองทรงเป็นสันติสุขของเรา ผู้ทรงทำให้เราเป็นหนึ่งเดียวกัน และทรงทำลายกำแพงแห่งความเป็นศัตรูในพระกายของพระองค์ โดยทรงยกเลิกกฎบัญญัติที่แสดงออกในกฎเกณฑ์ต่างๆ ๑:๑๑-๑๒ พระเยซูทรงเตือนเกี่ยวกับประเพณีของมนุษย์ ๑มารก ๑:๑๑-๑๒ ๑:๑๓-๑๔ คนเหล่านี้ให้เกียรติเราด้วยริมฝีปาก แต่ใจของพวกเขากลับอยู่ห่างไกลจากพวกเขา เราอย่างเปเลาประโยชน์ โดยสอนบัญญัติของมนุษย์เป็นหลักคำสอน ๑:๑๑-๑๒ การปฏิบัติตามโตราห์อาจทำให้ห่างเหินจากพระคริสต์ ๓กาลาเทีย ๑:๑๑-๑๒ ท่านทั้งหลายที่พยายามจะได้รับการชำระให้ชอบธรรมโดยธรรมบัญญัติ ได้ห่างเหินจากพระคริสต์แล้ว ท่านทั้งหลายได้หลุดพ้นจากพระคุณแล้ว ๑:๑๑-๑๒

จงละทิ้งความมืดมิดเพื่อเข้าสู่แสงสว่างของพระคริสต์ ที่ซึ่งอิสราเอลที่แท้จริงครอบครองอยู่ ยอห์น ๑:๑๑-๑๒ ๑:๑๓-๑๔ ฉะนั้นถ้าพระบุตรทรงปลดปล่อย ท่านทั้งหลายก็จะเป็นอิสระอย่างแท้จริง ๑:๑๑-๑๒ สิ่งนี้เสริมสร้างการดำเนินชีวิตที่นำโดยพระวิญญาณ ไม่ใช่การปฏิบัติตามพิธีกรรมอย่างเคร่งครัด